

пълниха, редоветъ се сгжстиха : нищо извънредно съ-
кашъ не бѣ се случило . . .

Така е и въ човѣшкия животъ.

Подобно на граблива птица, смъртъта минава срѣди
насъ — като отнися баща, майка, братъ, приятель.

Хората сѣ пакъ се веселятъ . . . Умрѣлиятъ при
умрѣлитъ, — живиятъ при животъ . . . Да живѣй
животътъ!

Басни

Орелъ и охлювъ

На върха на една ела,
Срѣдъ Стара-планина,
Орелътъ съгледалъ гадинка нищожна,
Гърбата,
Рогата,

По-мръсна отъ змията,
Отъ дявола по-грозна. . . .
— Какво е туй нѣщо тука? —
Извикалъ царътъ на въздуха; —
— А, виждамъ, охлювъ! Игралото
На естеството.

Животецъ въ една черупка,
Подвижна кратунка,
Гнѣвътъ или смѣхътъ на божеството. . .
„Каж ми, жалко ти творенье,
Какъ се покачи тѣй високо?“

— Съ пълзене! —

Извика
Рогатата гадинка.